

ЛИСТ ДОМА УЧЕНИКА
СРЕДЊИХ ШКОЛА
„МЛАДОСТ“ АЛЕКСИНАЦ

БЕЛО ПЕРО

Мој посао за
будућност - пекар
стр. 6

Истраживали смо...
Шта после средње школе?
стр. 8

Уредност је пола здравља -
зашто је хигијена важна?
стр. 11

Број 4, април 2025.

Реч уредника

Поштовани читаоци,

Реч по реч, текст по текст, и након вишемесечног рада наше Новинарске секције, са радошћу вам представљамо нови, четврти број нашег домског часописа „Бело перо“! Од почетка школске године били смо вредни и скупљали информације у Дому, али и на терену, и све то уобличио у оригиналне новинарске вести и извештаје. Захваљујемо се свим запосленима и ученицима у Дому, који су радо учествовали у нашим новинарским задацима, давали интервјуе и са осмехом пристајали на фотографисање и анкетирање. Управо зато можемо рећи да је наш домски лист успех и огледало свих нас. У новом броју „Белог пера“, у оквиру наше издавачке делатности, истраживали смо шта после средње школе, зашто је важан Кућни ред дома, а неке од тема су и будућа занимања наших ученика матураната – пекар и економски техничар. У четвртном броју правимо и кратак осврт на обележавање великог јубилеја наше установе – 60 година постојања и рада, који смо свечано прославили 2024. године

Трудимо се да сваке године будемо креативнији и бољи, па смо зато увек отворени за све ваше сугестије и критике. Надамо се да ћете и овог пута уживати у нашим причама!

Новинарски поздрав!

Школска 2024/2025. година у бројевима:

Капацитет Дома: 90

Број ученика: 36

Број запослених: 20

Председник Домске заједнице:

Милица Живадиновић

Издавач: Дом ученика средњих школа

„Младост“ Алексинац

РЕДАКЦИЈА:

Васпитач Татјана Егерић Марковић, уредник

Новинари – ученици: Милица Живадиновић,

Ива Станојевић, Емина Милојевић, Анастасија

Миловановић

За издавача: Драган Јовановић, директор Дома

Штампа: „Зип графика“

Дизајн страница: Слободан Дамјановић

СВЕТСКИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

Светски дан матерњег језика (International Mother Language Day) обележава се 21. фебруара сваке године, а циљ је промоција свести о важности очувања и употребе матерњег језика. Овај дан је установљен од стране Уједињених нација 1999. године, како би се указало на културну разноликост и потребу за заштитом језика, јер многи језици широм света су у опасности од изумирања.

Датум 21. фебруар одабран је у знак сећања на догађаје из 1952. године у Бангладешу, када су студенти и активисти погинули у протестима за право да користе свој матерњи језик, бенгалски, у образовном систему и државној администрацији.

Обележавањем овог дана, Уједињене нације желе да подстакну људе да се поносе својим језиком и да чувају културну баштину која је утемељена на језику. Такође, наглашава се и важност мултилингвизма, поштовања језичких права и очувања језика као средства комуникације и разумевања међу различитим народима и културама.

Светски дан матерњег језика служи као подсећање на богатство језика и важност њихове улоге у свакодневном животу, образовању и очувању идентитета.

Данас млади често користе речи и изразе преузете из енглеског језика, нарочито из америчког енглеског, због глобализације, интернета и популарне културе. Ево само неколико најчешћих речи које су постале део свакодневног говора:

Кажемо:		Уместо тога можемо рећи:
Кул (Cool)		супер, сјајно, у тренду
Чил (Chill)		опуштено, мирно
Вајб (Vibe)		има добру енергију, атмосферу
Троловање (Troll)		провоцирање, изазивање конфликта
Вирал (Viral)		изузетно популарано (на интернету) и брзо се шири.
Хејтер (Hater)		неко ко шири негативност или мржњу према нечему
Скриншот (Screenshot)		снимак екрана
Кринџ (Cringe)		није модерно; трансфер блама
Фејк (Fake)		лажно, копија
Лајк (Like)		свиђање, допадање
Онлајн (Online)		на даљину, путем интернета

Колико год нам нови изрази деловали модерно, наша препорука је да увек предност треба дати речима из нашег матерњег језика, и трудити се да те речи користимо у свакодневној комуникацији. Очување матерњег језика није само питање личне или породичне свести, већ и питање очувања колективног памћења, идентитета и културне баштине народа.

ПРОСЛАВИЛИ СМО 60 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА И РАДА ДОМА УЧЕНИКА „МЛАДОСТ“ АЛЕКСИНАЦ

Протекла година за Дом „Младост“ је била посебна, јер смо 25. августа обележили велики јубилеј – 60 година рада. Наш важан дан свечано смо прославили са запосленима, садашњим и бившим, са колегама из других домова широм југоисточног региона, сарадницима, пријатељима и гостима из локалне самоуправе.

На свечаности је представљен и документарни филм о Дому, у којем су званице имале прилику да чују више о историјату наше установе и вишедеценијском раду, па је тако речено да је објекат Дома изграђен и дат на употребу 1935. године за школовање деце основног образовања. Не постоји сачуван летопис који би дао потпуније податке о тачном периоду коришћења овог објекта за потребе школе, али је чињеница да су школу тада похађала деца рођена 1928. и 1929. године, као и прваци у новој школској години.

Дом је у неколико наврата мењао име – најпре је регистрован, односно основан као Средњошколски интернат, решењем Скупштине општине Алексинац 25. августа 1964. године. Деценију касније, 1974. године, Окружни привредни суд у Нишу уписао је у судски регистар нови назив - Дом ученика и студената „Младост“. Коначно, 1993. године, одлуком Министарства просвете, Дом је променио назив у Дом ученика средњих школа „Младост“, решењем о новој регистрацији.

ДОМ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА
"МЛАДОСТ"
АЛЕКСИНАЦ

Посебан део филма посвећен је некадашњим станарима Дома, па смо тако путем видео снимка видели актуелну директорку Дома ученика у Прокупљу, Јелену Вуковић, која је у Дому „Младост“ боравила од 1986. до 1992. године, у Средњој учитељској школи. Тадашњи директор је био Божидар Ракочевић, а о њима су бринуле три васпитачице, Радмила, Љубинка и Гордана. Дом „Младост“ јој је, каже, дао самосталност и сигурност, а своје дане памти по боравку у 20-креветној ученичкој соби и чврстим пријатељствима која трају и дан-данас.

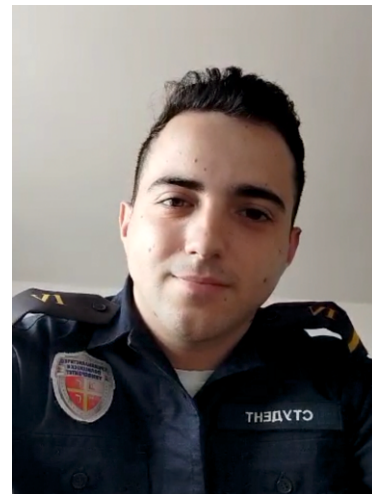
Своје сећање на боравак у Дому поделио је и Стеван Карастојковић, који данас ради као адвокат у Нишу. Стеван каже да је у Дому провео 4 године, од 2004. до 2008. године код неколико васпитача.

„Сви ученици који су били у Дому имају неку посебну повезаност, вероватно зато што смо ушли у Дом са 15 година и васпитачи су се својски трудили да нам олакшају прилагођавање и одвајање од куће. Садашњим ученицима бих поручио да уживају док су у Дому, јер будите сигурни да ће вам тај период касније недостајати.“

Свог боравака у Дому радо се сећа и некадашњи ученик Далибор Ђорђевић, сада студент на Криминалистичко-полицијском универзитету.

„У Дому сам био од 2016. до 2020. године и одатле носим јако лепа сећања. Искуство из дома ми је пуно помогло у прилагођавању на Полицијску академију, сав тај начин понашања, повечерје и домски живот дао ми је неку врсту предности у односу на остале студенте који то нису имали. Међутим, то своје искуство сам користио да помажем њима.“

У каснијем периоду смањен је број деце, па је томе прилагођен и садашњи капацитет Дома, који износи – 90. Добро дошли су сви ученици који уписују неку од алексиначких средњих школа и чије пребивалиште није у седишту школе коју похађају – из Алексинца, али и свих суседних општина и градова. А ми смо ту, као и свих ових година, да им домски живот учинимо лепшим и пријатнијим, и да им пружимо подршку, топлину и разумевање. И у првих 60, и свих наредних година које нам следе...

Април 2025.

МОЈ ПОСАО ЗА БУДУЋНОСТ - ПЕКАР

Посао пекара важи за један од захтевнијих, али ако се ради са љубављу, ништа није тешко – каже наш ученик Никола Радовановић, који управо ове године завршава трогодишњи смер за пекара у алексиначкој Биотехнолошкој школи. Када је одлучивао шта ће да упише након основне школе, каже да није имао дилему – овај смер му се учионио занимљивим, решио је да покуша, и баш му се свидело. На питање како изгледа настава у школи, Никола одговара да је настава веома занимљива, има укупно 12 предмета, а у току недеље три дана има наставу у школи, а два дана стручну пракси у некој од локалних пекара. Стручна пракса је доста заступљена, и ту, каже, може доста да се научи о самом послу. Објашњава да је данас у великој мери заступљена машинска производња пецива, али да се, рецимо, бурек прави ручно, и то му је тренутно највећи изазов у учењу. Каже да у његовом одељењу има више девојчица, али да се и доста дечака одлучује за овај смер. За доброг пекара битна је страст према том послу, брзина и вештина. С обзиром да ускоро завршава школовање, план му је да настави да ради у пекари, а можда и покрене сопствени бизнис. Предност посла пекара јесте то што је овај позив креативан, а мана то што се већином раде ноћне смене у просторијама са високим температурама. Са друге стране, посла за пекаре увек има и добро су плаћени. Зато млађим генерацијама и будућим средњошколцима препоручује да упишу овај смер, и да што више уче током стручне праксе, а оним најбољима посао је загарантован.

За крај овог разговора Никола нам ексклузивно открива рецепт за пекарске кифлице.

Рецепт Пекарске кифлице

Састојци:

- 1 кг меког брашна
- 1 коцкица квасца
- 2 кашичице соли
- ½ литре млека
- 200 грама маргарина
- 0,5 дЛ уља
- 1 јаје
- 3 кашичице шећера

Припрема:

Замесити тесто и оставити на топлом да настане, затим обликовати кифлице и пећи док не порумене. Пријатно!

Пише: Ива Станојевић

МОЈ ПОСАО ЗА БУДУЋНОСТ - ЕКОНОМСКИ ТЕХНИЧАР

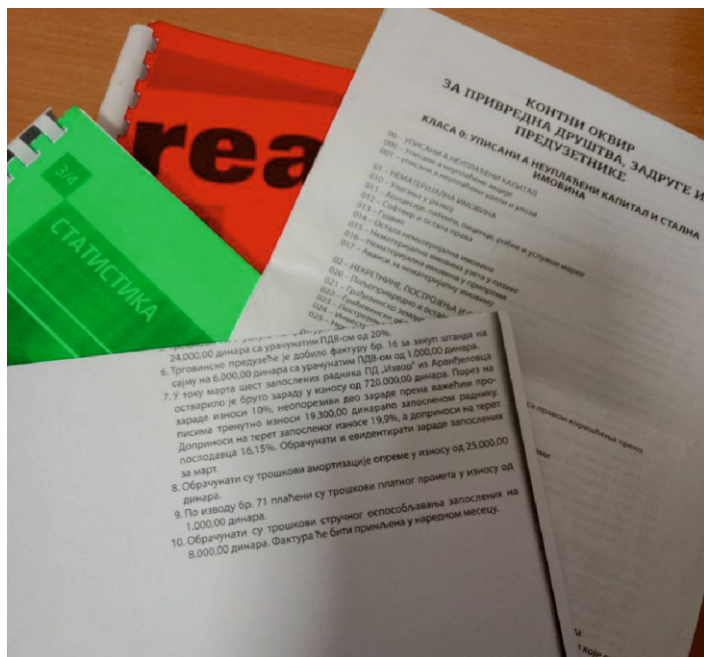
У овом броју представљамо вам и смер Економски техничар у Техничкој школи „Прота Стеван Димитријевић“, а о томе смо разговарали са нашом ученицом Александром Живић, која ове године завршава своје школовање.

На питање зашто се определила баш за овај смер, Александра одговара да је одувек била заинтересована економију, како функционишу тржишта и како се доносе економске одлуке. Сматра да је познавање економије кључно за успех у сваком пословном окружењу.

„Када је реч о самом смеру, градиво током четворогодишњег образовања је средње тежине и обухвата неколико тема које нису једноставне, али нису ни сложене. Није превише тешко, али је потребан одређен ниво разумевања. Мени је најтежа била прва година, јер се пре тога нисам сусретала са тим терминима“.

Александра каже да тежина предмета зависи од природе предмета, али да, уз редовно учење, и најтежи предмети могу да се савладају. Број стручних предмета је различит сваке године.

Када је реч о стручној пракси, овај смер нуди и практичан рад и вештине које су директно примењиве у свакодневном пословању. Након завршене школе можемо одмах да радимо, али за боље радно место неопходан је факултет.

„Посао економског техничара обухвата широк спектар задатака везаних за административне, рачуноводствене, финансијске и аналитичке послове. Економски техничар може да ради у секторима као што су предузетништво, банкарство, рачуноводство, трговина, јавна администрација.“

Наша саговорница у будућности себе види као стручњака у области економије, са фокусом на менаџмент.

„Препоручила бих овај смер зато што је перспективан и нуди нам могућност даљег запошљавања и напредовања у разним гранама“.

ИСТРАЖИВАЛИ СМО... ШТА ПОСЛЕ СРЕДЊЕ ШКОЛЕ?

Завршетак средње школе за ученике представља прекретницу у животу – престаје доба када су за све, уместо нас, бринули родитељи, а и ми смо постали пунолетни грађани, који планирају своју будућност и себи постављају циљ који желе да достигну у животу. Шта после средње школе, да ли наставити школовање или се запослити, није лака одлука. Стручњаци кажу да се такве одлуке и не доносе преко ноћи, а да млади данас при избору професије углавном гледају где могу брзо пронаћи посао и који послови су добро плаћени.

О овој теми разговарали смо са нашим педагогом, Бојаном Светозаревић.

-Нека деца још од малих ногу знају чиме ће се бавити, па следе свој сан. Неки се одлучују на основу талента, љубави према некој професији или професији коју родитељи обављају. Велику улогу у доношењу одлуке имају родитељи, али и особље средњих школа које ученици завршавају.

За одабир даљег школовања потребно је ученике упознати са врстама факултета, као и смеровима који се у њима изучавају и занимањима за које се припремају. Свако занимање тражи пожељан склоп способности, особина личности и интересовања важних а често и пресудних за успех у тим областима рада, тако да би ученици требало да размисле о својим интересовањима и склоностима, «јаким» и «слабим странама» у погледу школског успеха из појединих предмета, као и неким личним особинама. Ученицима се саветује да поред склоности и интересовања треба сагледати и могућност запослења после средње школе или факултета.

Ученици који су уписали трогодишњи смер или неку стручну школу, а не желе даље да се школују, након завршене средње школе могу похађати стручну праксу и након тога се запослити, закључује наш педагог.

Ученици већ пред крај основне школе треба да размишљају о томе где себе виде након школовања, и у складу са тим треба да бирају коју ће средњу школу уписати. Ако нисте сигурни да желите да студирате, боље је у старту изабрати стручну школу, након које ћете одмах моћи да се запослите. А уколико се предомислите током школовања, можете продужити на факултет. Факултет такође можете да упишете и након неколико година, уколико вам буде потребно дошколовавање. Ми смо питали и неке од наших матураната, којих је у овој школској години 13, шта планирају и где себе виде након средње школе.

*Алиса, која завршава смер Техничар друмског саобраћаја, каже да планира даље образовање на неком од факултета, а првенствено јој је жеља да то буде Саобраћајни факултет у Новом Саду.

*Немања, који је матурант на смеру Техничар за ЦНЦ возила, после завршетка школовања планира да потражи посао у струци у некој од алексиначких фабрика.

*Анастасија завршава трогодишњи смер за пекара, али заправо не планира да ради у струци, већ да упише курс за фризера.

*Јован ускоро стиче звање Машински техничар моторних возила, и након школе планира да се запосли у аутомеханичарској радњи.

Дакле, оно што треба знати јесте да ниједна одлука не мора да буде пресудна и у реду је променити мишљење (а и занимање). У одлучивању шта после средње школе важна је и подршка родитеља, а ученици у потрази за најбољим решењем увек могу да рачунају и на помоћ и подршку свих запослених у Дому.

Новитети у Дому: Нови летњиковци за још лепше дружење

Сваке године трудимо се да оплеменимо наш Дом и учинимо живот у њему што пријатнијим. Овог пута, на радост свих ученика и запослених, добили смо нове летњиковце у дворишту Дома. О до сада урађеном, као и о плановима у будућности, у овом броју разговарали смо са директором, Драганом Јовановићем.

- У претходној 2024. години смо значајна средства уложили у побољшање услова смештаја ученика, опремање заједничких просторија, канцеларија, као и уређења дворишта. У женском блоку Дома смо комплетно заменили постојеће ормаре и набавили нове. Током летњег распуста смо комплетно опремили унутрашњи простор и спаваоне. У управи и Васпитној служби смо заменили постојећу рачунарску опрему новом и савременијом, а замењену опрему смо инсталирали у компјутерској учионици и ТВ сали, односно дневном боравку за ученике. У дворишту испред главног улаза смо монтирали два прекрасна летњиковца, чиме смо обезбедили ученицима да имају свој кутак за дружење у слободном времену изван објекта, у дворишту испред главног улаза. Настављамо и ове године са опремањем и побољшањем услова, односно стварањем што повољнијег амбијента, како би се наши ученици осећали што задовољније, и како бисмо на тај начин допринели не само задржавању постојећег капацитета попуњености, већ и да тај капацитет стално допуњујемо и омогућимо боравак што већем броју ученика у нашој установи. Тако ове године планирамо да наставимо са заменом дотрајалог намештаја у ученичким спаваонама, даљим опремањем и уређењем дворишта. Конкурисали смо код ресорног Министарства за инвестиционо улагање и одржавање опреме у вешерају и кухињи. Учествујемо редовно на конкурсима Опортунитета, других владиних и невладиних организација и донатора. Све што радимо, уз редовне активности свих запослених на високо професионалном нивоу, радимо како бисмо створили амбијент у Дому, који осликава 60-годишњи рад и традицију и уједно пратили савремене трендове и достигнућа, како бисмо испратили на прави начин траг времена, прошлог, садашњег и будућег.

Одржан Актив директора Југоисточне Србије у Дому „Младост“

Дом ученика „Младост“ 4. марта 2025. године био је домаћин 18. редовне седнице Актива директора Југоисточне Србије. Седници су присуствовали директори 14 домова из нашег региона - Врања, Прокупља, Зајечара, Сурдулице, Лесковца, Неготина, Пирота, Бора, Ниша, Алексинца, Бабушнице, Црне Траве и Босилеграда. Главна тачка дневног реда била је организација предстојећих Регионалних домијада – Спортске домијаде у Бору и Домијаде у културно-уметничком стваралаштву у Неготину.

Правила, правила...да би ме оправила Кућни ред Дома

Можда нам се некад не свиђају, можда нам нека тешко падају, али правила понашања у Дому су изузетно важна за правилно функционисање установе, јер је то једини начин да свима нама који живимо и радимо у Дому буде пријатно. Правила такође служе да створимо добре навике, које касније примењујемо током живота.

О томе шта садржи Правилник о кућном реду Дома, разговарали смо са нашим секретаром, Мајом Тончић.

1. Ко доноси Правилник о кућном реду Дома?

- Правилник о кућном реду доноси Управни одбор Дома, на иницијативу директора Дома, који су по Закону о ученичком и студентском стандарду ("Службени гласник РС", бр.18/2010, 55/2013, 27/2018 и 10/2019) и Статуту Дома бр.896/23 од 25.09.2023.год. органи управљања Дома.

2. Шта све садржи кућни ред Дома?

Правилник о кућном реду Дома садржи правила понашања ученика и то кроз следеће норме:

- Устајање и ноћни одмор ученика;
- Реализација школских обавеза и учење ученика у Дому;
- Долазак и напуштање домских просторија од стране ученика и запослених у Дому;
- Дежурство запослених у Дому;
- Посете ученицима Дома;
- Смештај ученика и коришћење спаваона;
- Поступање Дома у условима здравствених проблема ученика;
- Лична хигијена ученика, хигијена соба и заједничких просторија Дома;
- Лична и домска имовина;
- Узимање хране ученика;
- Норме понашања ученика у Дому;
- Усељење и исељење ученика из Дома

3. Која је сврха кућног реда?

Сврха кућног реда је да се сви ученици смештени у Дому понашају на исти начин и према правилима прописаним овим Правилником, како би могли несметано да станују и испуњавају своје школске обавезе. Правилник о кућном реду садржи распоред дневних активности ученика радним даном, викендом и празником, да би сви ученици на јединствен начин поступали и могли да организују своје време.

4. Колико чланова има и на кога се он све односи у Дому?

Правилник о кућном реду има 15 чланова и односи се првенствено на ученике, уз напомену да се једним чланом дефинише и долазак и напуштање домских просторија запослених у Дому.

5. Да ли се управа Дома слаже са кућним редом Дома?

Да, јер непоштовање Правилника о кућном реду повлачи дисциплинску и материјалну одговорност ученика. У том контексту, управа Дома се заједно са васпитачима труди да се овај Правилник поштује у великој мери, како би се створила пријатна атмосфера за живот и рад ученика у Дому.

6. Колико се поштује кућни ред – међу ученицима и запосленима у Дому?

За одржавање реда и поштовање норми из овог Правилника, одговоран је васпитач васпитне групе, дежурни васпитач и радник обезбеђења. Они се у оквиру своје надлежности старају за поштовање овог Правилника и може се закључити, на основу свакодневног контакта са децом и разговора са њима, да се Правилник о кућном реду Дома поштује у задовољавајућој мери.

7. Колико важи кућни ред и када су могуће његове измене?

Правилник о кућном реду важи до доношења новог Правилника, када претходни Правилник престаје да важи.

Измене Правилника су могуће када се покрене иницијатива за одређеним изменама од стране васпитача и директора, и када то налажу законске норме.

**А ми смо питали и неке од ученика из свих генерација шта мисле о Кућном реду у Дому, и они кажу да им придржавање прописаних правила не представља проблем. А на питање шта би они променили од правила - да могу, одговор већине је продужење изласка до 23 сата, уместо као до сада до 22 сата, као и дозвољавање посета пријатеља у спаваонама.

Уредност је пола здравља... Зашто је хигијена важна?

Правила Кућног реда Дома на конкретан начин прописују како се одржава хигијена у установи. Поштовање ових правила обавеза је свих ученика у дому, а у којој мери се она поштују – дужни су да прате домски васпитачи.

Као пример добре праксе у овој школској години издвајамо женску спаваону број 17 и мушку спаваону број 11.

У спаваони 17 бораве четири девојчице, ученица првог разреда Ива, и три девојчице четвртог разреда, Александра, Милица и Марија. Како кажу, још на почетку школске године лако су организовале око дневних обавеза уређивања спаваоне. „Што се тиче рутине спремања собе, у спаваони функционишемо тако да све буде усклађено. Када једна, која је у првој смени, оде у школу, нас три које остајемо средимо собу. Прва мења постелине, друга сређује столове, а трећа ормаре. Када ми одемо у школу, а четврта се врати, она среди ако је нешто остало после нас. Када смо све четири у истој смени, сређујемо собу заједно у поподневним часовима“, открива најмлађа ученица Ива.

Када је реч о дечацима у спаваони 11, у њој бораве три ученика првог разреда, Павле, Василије и Јован. Они нису увек у истој смени, и зато је ту

договор који све чини лакшим. Павле каже да је њихова рутина изгледа овако: „Будимо се ујутру око 6 и 30 и намештамо наше кревете, такође редовно мењамо постелину. Свако сређује своје ствари сваког дана у току радне недеље, а ако се деси да неко не стигне да спакује гардеробу, увек је ту друг из спаваоне да притекне у помоћ. Поштовање Кућног реда нам не пада тешко и лако смо се прилагодили свим правилима, које практикујемо и код куће.“

О важности хигијене у Дому разговарали смо са координатором Васпитне службе, васпитачем Драганом Цветковићем, који нам је рекао да васпитачи кроз Програм васпитног рада са ученицима велику пажњу посвећују управо хигијени, као једном од најважнијих предуслова за здравље ученика.

„Хигијена у Дому има кључну улогу у очувању здравља ученика. Висок ниво хигијене може смањити ризик од појаве разних болести, јер у неуредним или загушливим просторијама многе бактерије, вируси и гљивице врло лако могу наћи своје место. Чисте просторије нису само ствар физичког здравља. Редовна хигијена може позитивно утицати и на ментално здравље ученика. Боравком у уређеном и чистом простору ученик се осећа мање стресно и анксиозно. У уређеном простору лакше је фокусирати се на друге задатке и самим тим постајемо креативнији у раду. Редовно проветравање просторија, поглед спаваоне, редовно мењање постелине, као и свакодневно одржавање личне хигијене омогућава пријатан и здрав живот свих ученика у Дому“

Дакле, може се закључити - где је добра организација, ту за уредност нема препрека. А када на све то дођу и похвале васпитача, оне су само додатна мотивација ученицима да се тако и настави.

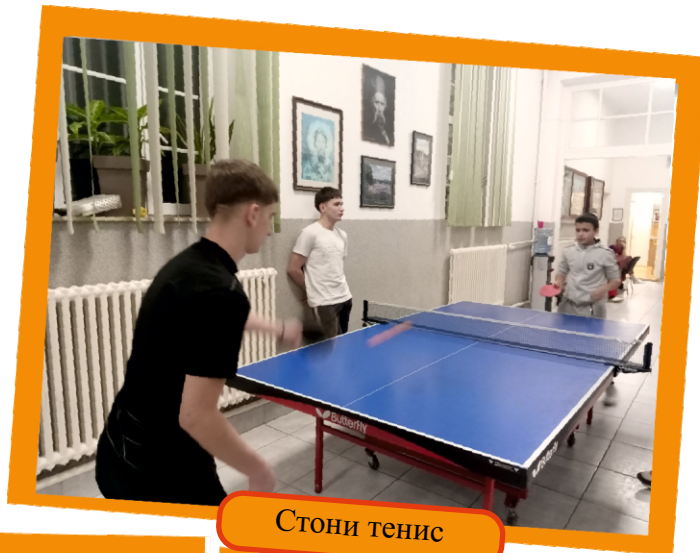

Наше секције у сликама

У школској 2024/2025. години наши ученици определили су се за 7 домских секција – у спортском делу то су мали фудбал, стони тенис и шах, а у културно-уметничком делу музичка, новинарска и драмска секција, као и секција рукотворина. Сликама дочаравамо како оне изгледају.

Мали фудбал

Стони тенис

Шах

Новинарска секција

Музичка секција - народна музика

Музичка секција - Етно певање

Секција рукотворина

Драмска секција

ПРОВЕРА ЗНАЊА НАШИХ СПОРТИСТА У НИШКОМ ДОМУ УЧЕНИКА

Чланови мушке стонотениске екипе у Дому „Младост“, у склопу припрема за предстојећу Домијаду, посетили су вршњаке у Дому ученика у Нишу, и са њима одиграли припремне мечеве у стоном тенису. Нашу екипу, предвођену васпитачем Новицом Лукићем, чинили су Јован Живковић, Никола Радовановић и Никола Ђорђевић, а снаге су одмерили са двојицом такмичара у нишком Дому ученика. Нашу екипу дочекао је васпитач Веселин Ђорђевић, који иначе води стонотениску секцију у нишком Дому ученика. Како нам је рекао, секција стоног тениса у њиховом Дому броји укупно 20 чланова до децембра. Онда следе домски турнири који значе и селекцију такмичара, па се тако бирају три ученика и три ученице које ће се даље такмичити на Домијади. Секција се иначе одржава једном недељно. Посета нишком Дому протекла је у тимском духу, а ученици су након меча имали још мало времена за дружење и упознавање. урантима пожелео је срећу и успех у даљем животу.

Након посете стонотенисера, и шахисти Дома „Младост“ имали су прилику да се надмећу са вршњацима у нишком Дому. На контролном мечу наш дом су представљали ученици Лазар Станковић, Војин Вукашиновић, Павле Рајић и Василије Николић. Дом у Нишу представљали су један дечак и две девојчице, а играло се по систему „свако са сваким“. Мечеве су надгледали васпитачи из Алексинца и Ниша, Новица Лукић и Вељко Милошевић, а утисак наших такмичара је да је свеукупни резултат био изједначен. Након одиграних партија, домаћини су наше шахисте повели у обилазак Дома, што им се, кажу, посебно допало. Васпитач Драган Цветковић, који годинама води шаховску секцију у Дому „Младост“ каже да су овакви контролни мечеви добродошли за све такмичаре јер је имају велики утицај на припрему и постизање резултата на предстојећим Регионалним сусретима домова ученика средњих школа у Бору.

Наш дом ће на овогодишњој домијади и у стоном тенису и у шаху представљати ученици у обе категорије. Сви су узбуђени и спремни, и поручују – нека победи најбољи.

МОЈИ ДАНИ У ДОМУ

Када сам први пут ушла у Дом, осећала сам се узбуђено, али и уплашено. Нова школа, ново друштво, нова правила – све је деловало страно. До тада сам живела са својом породицом, окружена познатим лицима, а сада ме је чекао живот са мени непознатим људима. Међутим, убрзо сам схватила да Дом није само место где спавамо и учимо, већ и друга породица коју стичемо. На почетку је било тешко прилагодити се, буђење уз звук аларма, редови у купатилу, дељење собе са неким. Делити собу са цимеркама значило је прилагођавање различитим навикама. Неко воли тишину, неко музику, неко устаје рано, неко учи до касно. Научила сам како да делим и поштујем друге, како да се носим са различитим карактерима и да пронађем место у тој заједници. Највише сам волела да попијем прву јутарњу кафу са цимеркама. Уживале смо у томе да уз кафу причамо о

свему, о томе шта нас чека и шта бисмо волеле да радимо у будућности. Све моје цимерке из прве, друге и треће године су завршиле школу, и наравно, осетила сам неку празнину. Није ми више било то-то када немам са ким да попијем кафу и препричавам догађаје из школе и ван ње. Ноћи проведене у разговорима до касно, смех на ходницима, па чак и свађе са цимеркама, све су то ствари које су обележиле мој боравак у Дому. Било је дана када сам жудела за тишином свог дома и када ми је недостајала породица, и само сам бројала дане до одласка кући. Ипак, мало по мало, дом ми је постао друга кућа. Оно што ћу највише памтити јесу пријатељства која сам стекла. Људи са којима сам делила и добре и лоше дане. Сви смо долазили из различитих крајева, са различитим причама, али нас је живот под истим кровом повезао на посебан начин.

Сада када завршавам средњу школу и спремам се нове изазове, схватам колико ме је Дом научио вредним животним лекцијама. Постала сам одговорнија, сналажљивија и спремнија за самосталан живот. Одлазим са успоменама које ћу заувек носити са собом, али и са осећајем захвалности, јер ме је дом научио како да будем спремна за све ново што метек чека.

Ученици и васпитачи Дома „Младост“ на часу историје у алексиначком Завичајном музеју

Како је Завичајни музеј настао у најстаријој градској кући у Алексинцу и које све вредне предмете и експонате чува – само неке од занимљивости које су ученици и васпитачи Дома „Младост“ могли да чују током обиласка овог споменика културе у граду. Док смо пажљиво слушали вишег кустоса музеја Александра Никезића, сазнали смо да је Завичајни музеј основан одлуком Скупштине Општине Алексинац 24. новембра 1963. године. Седиште музеја се налази у улици Душана Тривунца број 7, а стална поставка у старој градској кући у улици Момчила Поповића број 20. У згради музеја чува се преко 5.000 експоната распоређених у археолошку, нумизматичку, историјску, етнолошку, уметничку и природњачку збирку, што га сврстава у категорију музеја комплексног типа. Етнолошка збирка, која је по броју предмета највећа, подељена је на предмете који припадају градској, односно сеоској култури с краја XIX и почетка XX века, углавном сакупљане на читавој територији Алексиначког Поморавља.

Ученицима су најзанимљивије биле збирке накита – пафте, минђуше, прстење, тепелуци, затим предмети од текстила, народна ношња и збирка оруђа и оружја. Посебну збирку чине обредни хлебови употребљавани у ритуалне сврхе о Божићу и другим празницима, врло разноврсни, како по облику, тако и по називима. У сталној поставци музеја приказани су ентеријер градске куће из друге половине XIX века и импровизовано сеоско огњиште са покућством XIX и прве половине XX века. Посебну пажњу младих посетилаца у изложбеном делу музеја привукли су сачувани део кљове и зуб мамута. Ученици су на крају посете закључили да Завичајни музеј представља право културно-исторјско благо Алексинца, и препоручују свима да посете ову значајну установу.

МОЈА МАТУРСКА ЕКСКУРЗИЈА

Мађарска – Чешка – Аустрија – Немачка
септембар 2024. године

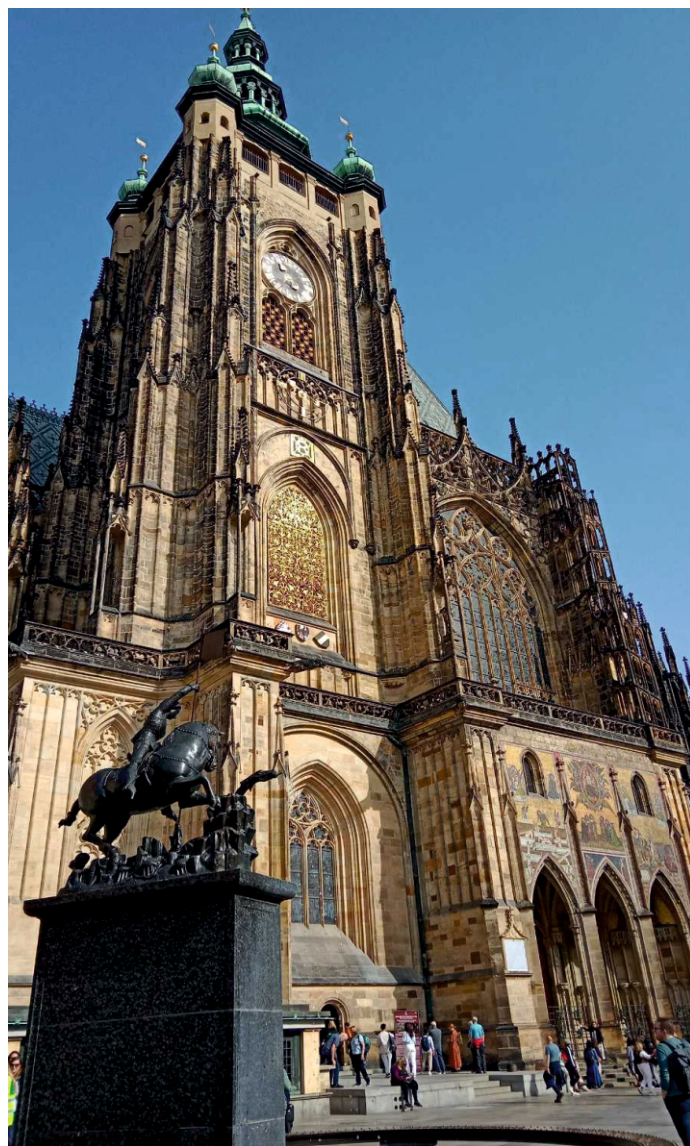
Матурска екскурзија је путовање које носи посебну причу. Прошли су месеци од моје матурске екскурзије, али утисци су и даље свежи као да сам се јуче вратила. То није само обично путовање, већ прелаз између детињства и зрелости, то су последњи заједнички тренуци са пријатељима из школе. Ја сам са узбуђењем паковала кофер и са дубоким нестрпљењем чекала да аутобус крене.

Моје путовање по Европи било је више од обичне туристичке авантуре. Био је то тренутак када сам први пут истински осетила да је са детињством завршено. Видети различите људе, грађевине из различитог времена, чути стране језике и научити нешто ново је за мене почетак новог периода у животу. Сваки град који сам посетила донео је нове

доживљаје и размишљања. Будимпешта са својим импресивним Парламентом, величанственим мостовима и грандиозним Будимским дворцем, оставила је на мене утисак у којем се историја и модерно време спајају. Моћни Дунав је пробудио у мени осећај да се живот мења и брзо отиче као река, да је хладан и опасан, баш као дубине ове познате европске реке. Праг је прелеп и једини град који је на мене оставио најјачи утисак. Са својом старинском архитектуром, уским али дугим улицама од калдрме, чувеним астрономским сатом који подсећа милионе туриста на пролазност времена, и велелепним Прашким дворцем, осетила сам се као

принцеца и зажелела да се вратим у далеку прошлост. Посетила сам Карлов мост на коме се налази 30 статуа, међу којима је најпознатија статуа Светог Јана Непомука. На месту где је та статуа, према легенди, замисли се жеља и верује се да уколико никоме не кажете шта сте зажелели, може доћи до остварења те жеље. Дрезден, град који је преживео разарања и опет се издигао из пепела као да ништа није било. То је град који је у мени пробудио осећање да имам снаге да се суочим са будућим изазовима, колико год велики они били. На крају овог предивног путовања остао је град Беч - центар историје, уметности и културе. Обишла сам велелепно здање дворца Шенбрун, грандиозну Стефанску катедралу и најпознатији трг Марије Терезије, око којег су Природњачки музеј и Музеј уметности. Беч је, такође, познат по Моцарту, Бетовену и Штраусу, чије композиције оплемењују машту.

Ово матурско путовање је потврдило моје уверење да путовања обогаћују живот. Упознавање различитих градова и култура проширило је моје видике и оставило ме са жељом за новим авантурама. Путовање није само физичко кретање, то је одлазак у непознато, прилика да упознаш нове људе, обичаје и створиш незаборавне успомене. Зато путуј и уживај у животу пред собом.

ОЛОВКА ПИШЕ СРЦЕМ

Дом ученике у Сомбору и прошле јесени био је домаћин традиционалог Фестивала љубавне поезије „Иван Пангарић“, који траје већ пуних 16 година. На завршној свечаности у Великој сали Културног центра „Лаза Костић“, међу 36 средњошколаца из целе Србије, нашао се и наш Александар Живић, ученик првог разреда Техничке школе „Прота Стеван Димитријевић“. Александар је публици представио своју песму „Твоје име у звездама“, која се нашла у Зборнику свих радова. Александар, који је у Сомбор отпутовао у пратњи васпитача Новице Лукића, каже да је ово за њега предивно искуство, а посебно му се допала журка за све учеснике, као и обилазак града Сомбора. Ученик Александар Живић конкурисао је и са песмом „Плес са сновима“, а своје радове послала је и ученица Сандра Голубовић - „Не иди“ и „У срцу“.

ТВОЈЕ ИМЕ У ЗВЕЗДАМА

На рубу ноћи, у мирису лета,
Твоје име шапуће ветар са цвета.
Свака звезда на небу, ти си њена светлост,
У сваком трену с тобом налазим вечност.

Руке ми празне, али срце пуно,
Док мисли на тебе воде ме ка дну.
Твој смех ми звони, ко песма нежна,
У тишини душе, ти си ми утеха вечна.

Твоје име исписујем по звездама ноћи,
Сва слова светлуцају, чекају твоје очи.
Сва љубав света стане у твој дах,
У твом загрљају свет постаје прах.

Кад год погледаш ка небу високом,
Знаћеш да си мени у срцу дубоко.
Твоје име носи свака звезда сјајна,
Јер љубав према теби је вечна, бескрајна.

ПЛЕС СА СНОВИМА

У тишини ноћи, кад свет усни сан,
Твој осмех ме води кроз бескрајан дан.
Очи ти сијају као звезде сјајне,
У твом погледу налазим речи бајне.

Кроз ветар твој шапат, нежан и благ,
Срце ми шапуће: „Ово није крај“.
У твом загрљају свет стаје, губи дах,
А око нас је само месечев прах.

Сваки трен са тобом к'о вечност траје,
У пољупцу твом љубав цвета, не стаје.
Јер ти си светлост, у тами мој пут,
У теби сам нашао заувек свој кут.

И кад јутро сване, тишина нестане,
Знам, ти ћеш бити ту, ма где год да кренем.
У твом срцу ја пловим, у љубави вечној,
Ти си мој сан, мој свет у песми вечни.

НЕ ИДИ

Не иди,
Заједно са мном уживај у плачу свих
несрећних душа око нас.
Утеши наша већ полумртва осећања
И не иди.

Не пиши, не причај и не мисли.
Само буди ту у сенци и све што нас раздваја
својим пољупцем пресеци.
Не пиши, не причај и не мисли.

Остани крај мене и крај мојих хирова.
Ти си застрашујуће нем преда мном и слеп за
мене.

Правиш се да не осетиш смрад на ово
устајало време
И жалости бреме које осећаш.

Остани крај мене и пољуби ме секунду пре
мог излуђивања.
Пољуби ме, секунду пре него што нас напусти
и природа.

Остани крај мене и крај мојих хирова.

Не стиди се и сахрани нашу љубав било где,
само што даље од мржње.

Очи ће нам нестати као у несвесној маси,
нећемо видети нашу љубав,
али ћемо се волети док се светлост за нама
гаси.

Успавај се и не мисли на свет.
Не стиди се и сахрани нашу љубав било где.

У СРЦУ

Слику твоју у срцу носим,
Покушавам болу да пркосим.
Са губитком да се носим
и последице љубави своје да подносим.

Не виђам те данима,
н знам шта те занима.
Заборављам ти лице,
присећам се твојих речи „моја мала девојчице“.

Срце боли све више и више,
Најгоре је кад падају кише,
јер тад те се ужелим највише.

Судбину кунем своју,
Опирем се да не пожелим руку твоју.
Са твог броја позив ишчекујем жељно,
Позива нема, не долази.
Твоја љубав према мени пролази, зар не...
Зашто је морало да нестане све?

Уређује:
Анастасија Миловановић

ЛЕКСИКОН СА...хигијеничарком Јеленом Бранковић

Дом ученика „Младост“ је за мене:

Рад са децом, стил живота, начин функционисања и извор зараде

Своје дане у средњој школи памтим по:

Професорки Биљани, која је предала Маркетинг. Била нам је јако занимљива, јер нам је причала њене животне анегдоте уместо градива

Омиљени спорт и спортиста:

Омиљени спорт ми је кошарка, а спортиста, наравно, Никола Јокић

Мисао коју увек радо цитирам:

„Лепа реч и гвоздена врата отвара“

Место у Србији које вреди обићи:

Нови Сад – други град по насељености у Србији, са интересантним местима за обилазак и више од 700 туристичких атракција...

Коју књигу треба обавезно прочитати:

„Зов дивљине“, авантуристички роман који је написао амерички писац Џек Лондон.

Омиљена песма и група:

Песма „Кад дође октобар“, поп-рок групе “Хари Мата Хари“

Који филм не треба пропустити:

„Хајде да се волимо“

Моја порука читаоцима овог листа:

Привилегија је радити у образовно-васпитној установи, због добрих услова, рада са децом, посла без стреса и безбедних услова

Никад није касно да се открије таленат... Цртање као релаксација

Цртање као хоби заволела сам прошле године, када сам случајно, у тренутку када сам имала доста слободног времена, пробала да нацртам нешто. Видела сам да ми уопште не иде лоше (осмех). Прво сам почела да цртам ликове из цртаних филмова, а онда сам прешла на ликове из филмова, као на пример Венома. Сада ми је јасно да сам таленат наследила од свог оца, јер откад знам за себе, он из хобија воли да црта и осликава пејзаже. Трудим се да вежбам и цртам често, јер ме то опушта и испуњава, а највише се тиме бавим викендом, када сам најслободнија. Кад имам инспирацију, за један рад потрено ми је 30-ак минута. Све досадашње цртеже, њих око 50, чувам у својој збирци радова, а омиљена техника ми је цртање и сенчење графитном оловком. У будућности волела бих да цртам портрете и моделе хаљина. У наставку вам представљам неке од својих најдражих радова.

СВЕЧАНА ВЕЧЕРА ЗА МАТУРАНТЕ

На основу одлуке Педагошког већа Дома, прошле школске године по први пут организована је свечана вечера за матуранте. Њих 12-оро имало је прилику да се дружи у свечаном амбијенту и дегустира посебне специјалитете наших куварица. Уз вечеру они најуспешнији су добили и награде – за шесторо одличних ученика Дом је припремио симболичне поклоне, које им је уручио директор Дома, Драган Јовановић. И док неке очекује пријемни испит за факултете, а неке посао, директор Јовановић је, у име целог колектива, свим матурантима пожелио је срећу и успех у даљем животу.

Андреј Николић	Алекса Младеновић	Алекса Жикић
Вељко Симоновић	Жаклина Денић	Ђорђе Димитријевић
Владимир Митић	Илија Милојевић	Филип Николић
Петар Јевтић	Милош Миловановић	Драгана Стојановић

Ученици су (на)учили...пружање прве помоћи

На едукативном предавању које је организовао Црвени крст у Алексинцу, ученици Дома „Младост“ имали су прилику да науче како се реагује у хитним ситуацијама и како се пружа хитна медицинска помоћ у конкретним ситуацијама. Током обука, ученици се се упознали основним принципима прве помоћи: упознавање са значајем брзе реакције и правилног приступа повређенима, затим техникама оживљавања код особа са срчаним застојем, укључујући употребу аутоматског спољашњег дефибрилатора (АЕД). Предавачи су присутнима објашњавали поступак збрињавања крварења и рана: правилно заустављање крварења и обраду рана како би се спречиле инфекције.

Теме су биле и имобилизација прелома: примена техника за имобилизацију екстремитета у случају сумње на прелом, као и поступци код гушења - препознавање знакова гушења и примена Хајмлиховог захвата.

Мере за спречавање шока

- Третирати узрок шока (ако је могуће)
- Стално пратити стање (дисање, пулс)
- Спречити губитак топлоте
- Попустити тесну одећу
- Обезб. медицинску помоћ

Нагли срчани застој

Организатори кажу да су овакве обуке од изузетног значаја, јер истраживања показују да је само 20% људи спремно да пружи помоћ особи која је доживела нагли срчани застој, што је често последица непознавања вештина прве помоћи. Овакве обуке не само да повећавају самопоуздање ученика у кризним ситуацијама, већ и доприносе безбедности шире заједнице, јер обучени појединци могу правовремено реаговати и пружити неопходну помоћ до доласка стручних служби. Дом посебну пажњу посвећује васпитном раду и развоју компетенција ученика, пружајући им могућност да учествују у различитим секцијама и активностима које доприносе њиховом личном развоју.

ОВО СМО МИ

Споменик Незнаком јунаку на Авали,
октобар 2024.

Споменик Незнаком јунаку на Авали,
октобар 2024.

Авалски торањ, октобар 2024.

Наградна екскурзија,
манастир Љубостиња, мај 2024.